Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмініcтрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Угорскі скандали і становище ґр. Кін-Гедерварі'го. — Подорожі Монархів. — Новий папа а Італія. — Ворохобня в Македониї.)

Слідча комісия угорского парляменту переслухувала вчера Деака, котрий простестував против того, мов би він мав щось спільного з вимушенями п. ґр. Юл. Андрашім, а пос. ґр. Павло Сапарі заявив на питанє Польонія, що брат єго зовсім не рефлектує на тих 10.000 корон, які зложив пос. Пап. Цікаві були зізнаня журналіста Людвика Марая, котрий єсть редактором якоїсь економічної часописи, котрої властителем єсть якийсь Райман. Той Райман мав дня 29 липня сказати Мараєви в палаті послів, що ґр. Володислав Сапарі за відомостию президента міністрів Кіна хотів підкупити пос. Папа; заява Сапарі'го вже готова, ходить ще лиш о то, щоби оправдав також цілу лібералну партию. На другий день, коли Марай розмавляючи з Райманом телефонічно, сказав, що хоче зміст їх вчерашної розмови розповісти перед слідчою комісиєю, Райман заперечив всему і сказав: Або ви говорите з горячки або я вчера був здурів. Раймана сконфронтовано з Мараєм і Райман тоді признав, що казав, що то президент міністрів всему винен, але то був лиш єго субєктивний погляд і він може присягнути, що не чув нічого від ґр. Сапарія.

На тім закінчило ся засіданє комісиї. Чи комісия буде ще дальше когось переслухувати, чи нї, се річ вже байдужна. На верх вийшла не лиш продайність, яка нині панує в цілій Угорщині, але й тоті скандали, в котрих грають найбільшу ролю всїлякі ґрафи, лихварі, аґенти, карти, красавиці і розпуста. Чи в виду тих скандалів ґр. Кін Гедерварі зможе удержати ся, можна сумнївати ся. Нині вже говорять, що єго становище єсть захитане і він буде мусів уступити. Кандидатами на єго наслїдників суть в першій лінії ґр. Апоній, ґр. Албін Чакі і др. А. Векерле.

Від кількох днів розписують ся ґазети про всїлякі подорожі і з'їзди монархів. Із всїх тих вістий мають найбільше правди за собою слїдуючі: В міродайних кругах берлиньских уважають за річ певну, що цісар Вільгельм поїде до Відня, а анґлїйский король Едвард поїде насамперед на курацию до Марієнбаду, а відтак до Відня. Дальше має бути річ певна, що італїяньский король Віктор Емануїл поїде насамперед до Парижа, а відтак до Льондону. Як на теперішні часи вельми характеристичну вість подає Pall Mall Gazette, після котрої має ся в Дармштадті відбути рід конґресу монархів. Вість ся, хоч би навіть і було щось правди, єсть о стілько бодай недокладна, що анґлїйский король не приїде до Дармштадту, анї не з'їде ся сего року з цісарем Вільгельмом Не перестають також говорити о подорожи царя до Риму; кажуть, що коли цар дїйстно поїде в осени до Риму, то не оминиє й Дармштадту.

Вибір нового Папи повитала вся Італїя з великим одушевленєм. Особливо тїшить ся сьвітске духовеньство, котре в тім переконаню, що теперішний папа буде більшу вагу класти на релїґійну сторону Церкви як на справи полїтичні, має повну надію, що теперішний папа, котрий більше, як котрий перед ним, служив яко парох по селах, буде більше дбати о долю сьвітского духовеньства. Та й політичні круги італїяньскі бодай як доси вдоволені з вибору; они вказують на нового папу яко на приятеля теперішного короля і королевої вдовиці. Яке становище займе папа супротив Італії, годі нині сказати; італїяньске правительство чує ся тим оскорблене, що папа Пій X повідомляючи другі держави о своїм вступленю на апостольский престол, поминув Італїю і не повідомив єї о тім а тим самим показав, що відносини межи Ватиканом і Квириналом й доси не змінили ся. Президент міністрів Цанарделлї вислав для того окружник до всїх префектів, в

---

39)

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(З англійского — **А. Серджента**).

(Дальше).

Том Льорімер був мовчаливим, але уважним глядачем. Алїсия все ще дивила ся остро на Юрия, що трохи був на бік відвернув ся, в поставі і поведеню всїх присутних лежало щось неприродного, вимушеного. Сибілля відчувала то, але не могла відгадати причини.

— Ходім хиба до замку — відозвала ся з легким зачудованєм в голосі. — Менї здаєть ся, що вам, панове, кучить ся тут ждати. Або може ви, пане Оствальд, пійдете наперед, а ми з Томом надійдемо за вами.

Юрий обернув ся до неї; єго лице було дуже бліде, а уста майже до крови покусані. Він відозвав ся непривітно:

— Не пійду тепер до парку; тепер маю щось поговорити з панною Алїсиєю.

— Ходи, Сибілльо — сказав молодий Льорішер скоро. — Пан Оствальд має діло, не перешкаджаймо єму.

Коли обоє вийшли, задержав ся Юрий при фіртцї огорода і глядів на Міню, між тим як Алїсия не спускала з него очий. Стояв так непорушно ще довгу хвилю по відході Сибіллї і Тома, аж Алїсия перша промовила до него.

— Не маєте менї нічого сказати? — спитала вкінци холодним, поважним голосом.

Юрий отямив ся.

— Та дитина — сказав, показуючи на Міню, але таким хрипким голосом, що Алїсия спершу не могла єго зрозуміти— та дитина — чия то дитина — звідки она взяла ся тут?

— Мати лишила єї у мене.

— Мати! Хто?

— На то питанє можете собі відповісти, коли лише поглянете на єї лице — відповіла Алїсия спокійно. — Она подібна до своєї матери — і до вас також. Єї материю була Джессі Армстронґ.

— Отже то моя рідна дитина?

— Так, пане. Джессі лишила єї менї — коли — коли — від'їздила до Льондона.

Того, що Юрий тепер зробив, она не сподївала ся. Він скоро підійшов до малої, підняв єї в гору і притиснув до себе. Алїсия сподївала ся голосного плачу, але по короткім скрикненю з наляканя притулила ся Міня ніжно до грудий вітця, почала гладити єго бороду і стала приговорювати пещеними словами, якими до кождого відзивала ся, кого бачила засумованого. Алїсия наблизила ся, аби взяти єї від него, але він нагле відвернув ся, поцїлував дитину пристрастно і поставив єї на землю. Алїсия замітила, що єго лице було мокре від сльоз.

— Она не бояла ся прийти до мене — сказав майже з гнївом до Алїсиї, побоюючись, що она буде єму робити докори.

— Чогож мала би бояти ся? — відповіла та спокійно. — Она ще за мала, аби мала вас знати.

Юрий застогнав.

— Розумію, що хочете сказати. Ви ховаєте історию нещастя єї родичів для неї, аж буде старша і зможе то відчути. Правдива жіноча жорстокість! Нї один мужчина не вигадав би такого пляну! Коли она буде дорослою дівчиною, тоді ви хочете оповісти їй історию ганьби єї матери.

— Нї — відповіла Алїсия, задихуючись— історию ганьби єї вітця, коли хочете, але нїколи, нїколи нї одного слова против єї матери!

Поглянули на себе як два противники в поєдинку, заки схрестять між собою свої шаблї.

— Ганьби єї вітця? — повторив Юрий тихим голосом. — Алеж я — не знаю про нїяку ганьбу — крім —

Він спустив очи і нагле перестав говорити.

— Ви не знаєте про нїяку крім про ту ганьбу, яку Джессі принесла вам; хочете певне сказати — перебила Алїсия з холодною погордою. — Я нїколи не чула, аби ви богато утерпіли від того, що Джессі зробила. Але в моїх очах єсть то найбільша ганьба на сьвіті довести бідну дівчину до нещастя і неслави і відтак лишити єї, аби она сама давала собі раду з наслїдками того, якіб ті наслїдки й не були.

Юрий почав в гнївом говорити, але зараз поміркував ся і сказав холодно:

— О тім не можу з вами говорити. Коли то для вас робить утїху, що й я терпів, то можете тїшити ся.

котрім завзиває їх, щоби они повідомили всі власти, аби ті не брали участи в торжествах церковних з нагоди вибору папи, бо новий папа ніяким способом не повідомив правительство о своїм виборі. Цікава річ, яке становище займе сам король; декотрі італїяньскі ґазети висказують здогад, що король Віктор Еману̂іл вишле до папи телєґраму ґратуляцийну мимо того, що папє не повідомив єго урядово о своїм виборі. О такій депеші італїяньского короля не чувати нічого.

Здає ся, що Туреччина на дармо потїшала себе і держави европейскі, що в Македонії зроблено вже лад і спокій; правду казали лиш ті, котрі говорили, що по жнивах заворушить ся знову. І так стало ся. В Македонії ворохобня віджила на ново. Ворохобники зачинають бурити зелїзниці і динамітом висаджувати мости у воздух. Валї в Монастири дістав в перших днях серпня вість, що Болгари наміряють в сих сторонах викликати ворохобню, а то потверджує також письмо, яке знайдено у громадского старшини (Муктара) в Лїмшу. До села Ресме прийшло потайком яких 15 людий, як кажуть давних болгарских офіцирів, котрі мають обняти провід над ворохобниками. Говорять, що ворохобники хотять на самперед підпалити магометаньскі села, щоби тим способом спонукати магометан до мести і так зробити загальний заколот та використати єго. Власти турецкі, довідавши ся о тім, поробили всілякі можливі приготовленя, щоби не допустити до того. Солуньский валї доносить, що Дамян Сарафов, звістний провидир македоньских ворохобників, повідомив письменно дирекцию оріентальних зелїзниць, що ґенеральний штаб ворохобників постановив викликати загальну ворохобню і розпічне від збуреня сеї зелїзниці. Нехай длятого дирекция не перевозить ніяких християн, щоби не проливано невинну кров. Сарафов підписав ся в тім письмі яко член ґенерального штабу, котрого осїдок єсть в Пелестерскім Балканї.

Новинки.

Львів дня 7 го серпня 1903.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс концепіста Намістництва дра Лук. Завистовского зі Львова до Переворска.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** затвердила іменоване о. Йос. Долошицкого на духовного члена гр. к. обряду до окружної ради шкільної в Жовкві і вибір Ігн. Беднарского, учителя в Старуни на представителя учительского званя до окружної ради шкільної в Богородчанах. — Дальше іменувала краєва рада шкільна в народних школах: Юрия Гецьова директором в Тернополи, Евз. Льобачевску учителькою в Яслї, о. Фр. Скабуну римокат. катихитом в Бучачи, Петра Крайковского учителем в Рогатинї. Мар. Шміда учителем в Буську, Ів. Осику і Йос. Грицу учителями в Грибові, Каз. Данерсберґа учителем в Болехові, Ів. Юґана в Золочеві і Алекс. Новогорского в Ярославі.

— **Позички на будову шкіл.** Краєва Рада шкільна уділила громадї Новоселиця в долиньскім окрузї і громадї Петликівцї в бучацкім окрузї по 2000 кор. безпроцентової позички на будову шкіл.

— **Видатки на галицку просьвіту.** Краєва Рада шкільна предложила прелїмінар на р. 1904, де виказано видатки в загальній квотї 11,741.856 кор. Доходи власні 3,441.278 К, недобір 8.300.578 К, більший від попередного року о 439.384 кор. Недобір побільшив ся наслїдком з'орґанїзованя 82 нових шкіл, реорґанїзациї 116 шкіл на більшеклясові, дальше наслїдком приросту укваліфікованих учителїв, а вкінци ізза материяльного розвою шкіл взагалї. Краєвий видїл потвердив той прелїмінар, однак з деякими змінами. Именно ухвалив не вставляти ніякої субвенциї для женьскої школи, удержуваної монахинями в Бялій, а також зменшити видаток на устроюванє окружних конференций з квоти 116.940 кор. на 96.000 кор., а се тому, що не всї учителї беруть участь в тих в тих конференциях, а по друге, що ті конференциї відбувають ся тепер в кількох місцях в окрузї, отже кошти суть далеко менші. В роцї 1903 єсть єтатових учителїв 6.997, надеґатових 2267, отже числячи, як в попередних роках, на кождого по 9 кор., випаде квота 83.376 кор.

— **Католицкий з'їзд** славяньский в Велеградї на Мораві відбув ся як що року дня 30 липня. На з'їздї було значно більше участників, як попередними лїтами. Нарадам провадив о. Стоян, посол до державної ради і апостольский секретар Кирило-Методиєвского товариства, що має на метї ширити католицизм серед Славян.

— **З Комарнянщини** доносять: Жнива сего року випали у нас слабо. Жита вже з весною богато переорано, а те, що лишило ся, переважно мало дасть зерна. За те гарна була пшениця. Вівси і ячмена добрі; бульба, ленча, горох, фасоля середні. Ярина в огородах вродлива, а сади повні гарного овоча, аж дерева гнуть ся. Сего року Днїстер вилив був два рази і наробив богато шкоди в сусїдних селах.

— **Видїл товариства „Шкільна Поміч“ в Сокали** повідомляє, що з новим роком шкільним т. є. з днем 1 вересня 1803 отвирає в Сокали бурсу селяньску, в котрій найдуть приміщене на разї 12 до 15 учеників школи вправ при ц. к. учительскій семинариї а також і инших шкіл народних в Сокали. Услівя принятя суть: 1. Ученик має бути здоровий, що стверджть лїкарскі оглядини при вступі. 2. Отець або опікун зобовяже ся письменно достарчувати умовлений харч в натураліях і доплачувати 3—4 кор. місячно. 3. В разї, коли хто не може харчу доставляти, платить 20 кор. місячно з гори за цїле удержане. 4. Кождий питомець зложить при вступленю до бурси на інвентар 2 кор. і викаже ся потрібним білєм, одежию і постелию.

— **Читальня „Просьвіти“ в Бурштині** відограє дня 9 серпня с. р. в недїлю о 8-ій годині вечером на підсїню „Оберже“ комедию „Сільскі аристократи“. — Низька цїна вступу, як і хороша цїль чистого доходу, якою є будова власної хати, повинна бути заохотою до численної участи,

— **Девятка в житю Папи Пія X.** Часопись Voce del Verita подає, що папа Пій X. був 9 лїт парохом в Тромбольо, 9 лїт парохом в Сельцено, 9 лїт крилошанином в Тревізо, 9 лїт епископом в Мантуї і 9 лїт патриярхом у Венециї.

— Ох, ваші терпіня не мусїли бути так великі, коли сьмію так сказати — відповіла Алїсия з гірким глумом. — Ви були в чужих краях, як я чула, полювали на тигри, забавляли ся і бачили богато і красного, а Джессі, мати тої малої дитини, відсиджувала свою кару у вязници та мусїла терпіти всяку ганьбу і пониженє.

— Забуваєте — відозвав ся Юрий ледве чутно — ви не знаєте! — але знов не докінчив говорити.

— Знаєте, де она? — спитав по хвили.

— Нї, того не знаю.

— Але она була тут? — спитав пригноблений.

Алїсия поглянула на него — упімнене, яке хотїла єму дати, завмерло їй на устах.

— Від часу, як єї випустили — питаєте?

— Так.

— Від того часу не було єї тут.

— Але ви єї бачили?

— Я не бачила єї. Але — говорила дальше поволи — коли-б я єї була бачила, то гадаєте, що я би вам сказала?

— Ви самі не знаєте, що говорите, жінко! Ви удаєте єї приятельку, а не хочете допустити, аби я їй поміг і нею опікував ся? Чиж я вже такий злий, що ви не можете на мене й поглянути, аби не мати мене в підозріню, що я щось злого против неї задумую?

Говорив з гнївом, але не голосно і коли Алїсия на него подивила ся і побачила, що на єго чоло виступили каплї поту, почала вірити, що він говорить правду.

— Коли ви справдї так гадаєте — відповіла — то я зроблю всьо, що лежить в моїх силах, аби дати вам нагоду помогти їй. Не знаю, де она — навіть не здогадую ся. Але гадаю, що буде старати ся віднайти мене і Міню. Она знає, що Міня у мене і знаю напевно, що схоче дитину побачити.

— Лишу у вас для неї гроші — крикнув Юрий — як хочете, але я мушу єї ще раз бачити.

— Не на те, аби їй зробити кривду?

— Нї, нї! Аби, як зможу, направити всьо, чим я супротив неї провинив ся.

— Коли так, пане, то побачите єї, коли она до мене прийде, а так цїлком певно буде. Я бодай дам вам знати.

Оствальд витягнув з кишенї мошонку і подав єї мовчки Алїсиї.

— Сховайте ті гроші для Джессі, або як хочете, ужийте їх для Мінї — сказав по хвили.

Відтак нахилив ся до дитини, поцїлував єї ще раз і відійшов.

19.

В Дияниній їдальни стояла пані дому перед Юрием Оствальдом і глядїла єму в очи. Она завдала єму питанє і з напруженою увагою ждала на відповідь; не тому, що не знала правди — або щоби гадала, що знає — лише тому, що дуже бояла ся, щоби Юрий не сказав їй неправди. Она знала, що він на все говорив правду, коли розходило ся о Джессю Армстронґ і чула, що єї суд про єго цїлий характер зависить від теперішних єго слів: колиб він їй тепер сказав неправду, то буде з ним на віки готова.

Він глядїв на неї також мовчки одну або дві мінути і відтак спустив очи. Він від часу, як прийшов, ще не сїв, держав ще в руцї капелюх — якийсь час відчував велику охоту утечи перед Дияниними питанями і єї поважним поглядом.

Скритість від якогось часу стала для него майже другою натурою, так що тепер коштувало єго великої борби з самим собою, аби сказати правду.

Але вкінци сказав і то правду — хоч майже здавленим голосом і з великою неохотою.

— Так, Міня то моя дитина.

— А єї мати — питала Дияна, в. гуючись.

— Єї мати — Джессі Армстронґ — то моя жінка.

З уст Дияни вирвав ся легкий крик, відтак простягнула нагле до него свою руку, а єї хороші, темні очи зайшли сльозами.

— Твоя жінка, Юрий? Та, дївчина твоя жінка?

Він вхопив подану собі руку, стиснув єї на хвильку сердечно і приступив до вікна, аби успокоїти ся.

— Ти ще не чула тої історії — відозвав ся вкінци. — Ти не знаєш, чи можеш подавати менї руку. Я знаю то — і не повинен був єї дотикати. Я під кождим взглядом стою богато низше від тебе. Ти нїколи не можеш простити трусови — нї поважати єго, а я, Дияно, від початку до кінця був трусом.

— Чейже ти не гадаєш, що я в то повірю? — спитала она лагідно.

— Мусиш увірити. Тобі оповім цїлу історию, як ще нїкому не оповідав, а відтак піду і більше нїколи не буду тобі накриняти ся.

— Оповідай — сказала тихо лагідним голосом — може я тобі що поможу.

Юрий поглянув на неї здивований.

Чувство полекші і надії обудило ся в нїм. А може ще й для него єсть поміч і розрада, коли така хоробра і розумна женщина як Дияна не попадає в розпуку. І так — перший раз, як сказав, оповів їй свою історию.

Свою історию, не Джессину. Бо тої він не знав — а може й не суджено єму було нїколи пізнати єї в цїлости.

Графиня Гексем слухала єго з чим раз більшим зачудованєм, а навіть з чим раз більшим страхом. Деякі подробиці оповіданя дуже єї засмучували.

— Алеж Юрий — Юрий — питала змішана — то ти справдї був вже тодї жонатий,

— **Кошти конкляве.** В часї XIX віку, як пише Figaro, кошти конкляве заедно збільшали ся. І так в часї коли на конкляве, яке вибрало папу Льва XII, видано 492.125 франків, то слідуюче за Пія VIII коштувало 638.510 франків, а конкляве папи Григория XVI 723.631 франків. Папа Лев XIII будучи камерленґом постановив по смерти папи Пія IX ті всї видатки зменшити і призначив на конкляве з гори 150.000 франків та не дозволив тої суми переступити. З тої суми більше як третю часть, бо 57.871 франків коштували мулярскі роботи. Кошти послїдного конкляве доси ще не обчислені.

— **Число мешканців Берлина** виносить після послїдних обчислень 2,664.747 душ.

— **Сполошені конї.** Вчера вечером в улици Замарстинівскій у Львові сполошив ся кінь, запряжений до візка, котрим їхала жінка різника Марґулеса з сестрою Коло зелїзничого мосту візок перевернув ся і обі женщини і візник випали з воза а кінь пігнав дальше. По дорозї ударив сполошений кінь на візок, на котрім сидів зарібник Гринько Лаба. Удар був так сильний, що кінь Лаби перевернув ся і внаслїдок того сполошив ся. Коня Марґулесової вскорі зловлено, а кінь Лаби пігнав в сторону улици Бальонової і там переїхав робітника Мальского. Коли прибуло візване поготівле стациї ратункової, застало на місци чотири покалїчені особи. Марґулесова мала зломану ногу, а єї сестра тяжкі рани на цїлім тїлї. По за осмотреню перевезено їх до дому, а непритомного Мальского, що був також дуже покалїчений, забрав віз ратунковий на стацию. Найменше потерпів візник Марґулесової, бо сам о власних силах пійшов до дому.

— **Страшна градова туча** навістяла 31 липня села: Опільско, Коиотопи, Завишень і Теляж в повітї сокальскім. Град, місцями величини курячого яйця, повибивав всї шиби, знищив садовину, а в полї вымолотив все без огляду, чи що було в копах чи на пни. Цїла околиця робить враженє побоєвища.

— **Найбільший пароход на сьвітї.** В маю сего року докінчено в Америцї будову парохода „Седрі“, призначеного до перевоженя подорожних між Америкою і Европою. Єсть він власностию американьского парохідного товариства. Довжина єго виносить $213\frac{1}{2}$ метра, ширина 23 м., бічна висота 15 метрів. Заглублює ся у водї на $8\frac{1}{2}$ до 9 метрів. Вісїм подвійних парових котлів витворює пару для двох почвірних великаньских машин. На годину пливе зі скоростию $31\frac{1}{2}$ кільометра. Той корабель має 9 помостів, 4 машти і 2 комини. Для подорожних I кляси єсть на нїм 350 місць, для II кл. 250, для III-ої 2000 місць. Залога має 335 людий, з котрих 92 обслугує машини.

— **Оркан.** З Мощаницї, в горлицкім повітї, доносять, що сими днями навістив тамошну околицю страшенно сильний вихор. Людий, що утїкали з поля, вивертав і поривав у воздух, а з домів і стоділ зривав дахи і далеко уносив Кількох людий єсть небезпечно покалїчених.

ТЕЛЄГРАМИ.

Ішль 7 серпня. Ґр. Кін-Гедерварі був вчера по полудни на авдиенциї у Є. Вел. Цїсаря. Авдиенция тревала від 4 год. до чверть на 6. Завтра буде він знову завізваний на авдиенцию. Зачувати, що ґр. Кін-Гедерварі предложить або розвязане палати послів або подасть ся до димісиї.

Ішль 7 серпня. Приїхав тут п. Намістник Галичини Є. Ексцеленция ґр. Андрей Потоцкий.

Рим 7 серпня. Папа Пій X приймав вчера перед полуднем в комнатах кард. Рамполлї дипльоматичне тїло. Дипльомати в повній ґалї зібрали ся були в зеленій сали, а представлене їх відбуло ся в червоній сали. Коли Папа, окружений своїм двором, засїв на тронї, впровадив монс. Бісльеті тїло дипльоматичне до салї, а тогди іменем всїх промовив португальский посол Марціюс д'Аитос і в короткій промові по французски висказав Папі ґратуляцию. Папа подякував за желаня, котрі, як запримітив, не відносять ся до єго особи лиш до єго високого уряду, який сповняє яко голова Церкви. Папа висказав желаня для монархів і для народів та сказав, що церков єсть природною підставою монархів, правительств і законів. Відповідь свою закінчив папа Пій X приміткою, що церков бажає скріпленя мира для загального добра.

Константинополь 7 серпня. З Ерзерум наспіли алярмуючі вісти о нападах Курдів на вірменьскі села. Російский консуль в Ерзерум зажадав сотнї кавалериї для стереженя консуляту і оборони вірменьских втїкачів.

Софія 7 серпня. Часопись „Автономія,“ орґан для внутрішної орґанізациї, помістив відозву проголошуючу загальне повстане в Солуни і Монастири. Наспіла тут вість, що всї полученя телєграфічні і телефонічні з Солунем і Монастирем попереривані, а мости знищені. Проводирем руку має бути Борис Сарафов.

…коли ми бачими тебе в ґалериї образів в Бонд Стріт?

— Так.

— А та хороша дївчина — ти єї малював —

— То була моя жінка.

— Алеж она не була — не могла в нїякий спосіб —

— Чи мусиш мене мучити питанями? Я знаю, що ти гадаєш. Так, так! То була Джессі Армстронґ, котрій пізнїйше доказано морд чи убийство і засуджено єї на два роки вязниці.

— А де она тепер? Даруй, Юрий, але я мушу поставити то питане. Чи она умерла?

Юрий тяжко віддихав.

— Коби я знав. Она щезла без слїду.

І він оповів їй о своїх безуспішних гляданях.

— О, але она прийде! Прийде по свою дитину.

— Гадаєш, Диянo?

— Коли она женщина, то мусить так зробити. Але — говорила Дияна дальше притишеним голосом — чи має она взагалї ще що жіночого в собі? Того чоловіка струтити — ударити єго по руцї ножем — то страшенне — і она затрясла ся.

— Я не можу о тім думати — сказав Юрий тихо. — Не можу позбути ся тої страшної гадки, що я в якійсь мірі відвічальний за то — що я сам зробив —

Дияна мовчала кілька хвиль.

— Коли она то зробила з любови до тебе, Юрий — сказала відтак мягко — то не потребувала встидати ся. Може то була страшна конечність. В давних часах таку женщину, що задля свого чоловіка щось такого зробила-б — називали би геройскою, а не убийницею. Але говори про Міню. Що гадаєш зробити з нею.

— Що я можу зробити?

— Не можеш позволити, аби так дальше виховувала ся, як доси. Алїсия вправдї дуже добра і любить єї, але Міня не може виховувати ся у неї в домі сиріт. Я гадала, що она ще нещасливійша як сирота, коли я єї там приймала; але коли она єсть твоєю рідною дочкою і наслїдницею Вічфорду, то мусить тепер инакше бути.

— Я не маю також дому, що був би для неї відповідний. Вправдї радо робив би я всьо, що треба, але не знаю, як до того взяти ся. Поможи менї, Дияно!

— А ти віддав би єї — тут, до мене? — спитала она по хвили.

— Того власне я бажав би для неї!

— Пожди — не спішім ся надто. Лиши єї ще яких чотирнайцять днїв в заведеню, а я поговорю з Алїсиєю. Коли твоїй женї залежить на тім, аби побачила свою дитину, то она там прийде, а до мого дому не прийшла би. Мусимо заждати на неї — якийсь внутрішний голос каже менї, що она вскорі появить ся.

— А тодї? — спитав Юрий гірко.

— Тодї? Тодї побачимо що буде дальше. Коли она така, якою ти єї уважаєш, то я всїми силами буду старати ся, аби найти для неї пристановище. А коли она така, за яку я єї уважаю — коли она — як я гадаю — покаже ся —

— О чім гадаєш?

Она поглянула на него очима повними сльоз.

— Коли покаже ся, що она, як я гадаю, єсть сьвятою, геройкою, мученицею — тодї також буду глядати для неї родини, а ти Юрий поможеш менї.

— Не розумію тебе — сказав Юрий зітхаючи — але роби як знаєш.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то есть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то есть гірску траву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хліборобa на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хліборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з англійскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Цїна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовленє треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жаданє цїнники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем

Александер Копач,
Струтин вижний, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на $5^1/_2$% і 1% додатку на кошти адміністрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тілько обезпечений тревало в „Днїстрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4%. Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів, частию на публичні добродійні цїли: на церкви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок уділяє Дирекция і аґенти.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без ґачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).